

ALLMÄNNINGAR

“Platsen är oundviklig,” skriver poeten och tänkaren Édouard Glissant.
Låt oss följa honom och leka med tanken att en människas vara inte bestäms av språk, kultur eller identitet, utan av sättet på vilket hon tänker och lever en plats. Låt oss gå längre och undersöka vad en plats är. Den är inte fast. En plats är i ständig förändring inte bara därför att jorden rör sig. Platsens gränser förflyttas och förskjuts av våra rörelser och andras. I samklang förändras de. Det kan låta banalt, men platsen är sällsamt säregen – din plats präglar och präglas av dig – och är samtidigt allmän.

Platsen ägs av ingen. Människans plats är inte hennes utan hon delar den med andra som också lever och tänker platsen på deras sätt. Platsen är allmän, *un lieu-commun*, skriver Glissant, *a common-place* översätts det till engelska, en gemensam plats men också en vedertagen sanning, en *kliché*. Samma ordlek går inte att överföra ordagrant till svenska men vi kan kalla det för en *all-männing*. På något sätt illustrerar översättbarheten att språk kan ses som platser som påverkar varandra ömsesidigt. Svenskan väcker andra associationer som är mer kopplade till människan (allas), väcker ett ord vi sällan använder idag (männing). Franskan och engelskan leder tankarna till något vi delar, inte bara platser utan också kunskap. Att tänka plats är att frigöra skikt av andra språk, andra tider, andra ställen i världen. Platsen är oändlig i dess omfång. ”Jag kan inte resa runt min plats, inrymma den,” skriver Glissant vidare, ”inte heller dra upp dess konturer med precision, det vill säga stänga den inne.”

Din plats må vara liten men där finns tilltrasslade stubbrötter (rhizom) som inte gräver sig neråt, bakåt, utan förgrenar sig utåt, mot det oförutsägbara. En plats finner sitt eko i andra platser; de upprepas och tillsammans utgör de världen. En främling kan se sin plats här. Du kan finna din plats där. Så kan konsten öppna platser och sätta dem i förbindelse med andra. Glissant igen: ”Min plats fantasier är förbundna med den föreställbara verkligheten på andra platser i världen och tvärtom.” Att se sin plats är inte att sluta in sig i sitt skal. Snarare än att stänga in oss är platsen vårt språng ut i världen, som vi också delar som en all-männing.

Christina Kullberg

Citaten är hämtade från Édouard Glissants bok *Relationens filosofi. Omfångets poesi*. Glänta produktion, 2012.